

... aneb

Násilí na dítěti je nejhorším projevem zbabělosti

Rodičovský pud, sloužící v přírodě zachování druhu, je jedním z nejsilnějších. Většina živočichů vykazuje při péči o svá mláďata a jejich obraně vysoký stupeň aktivity, vedoucí často až k fyzickým sebeobětováním. Rodičovská láska bývá považována za nejvyšší formu lásky. Je naprosto nezbytným předpokladem zdravého a šťastného vývoje dítěte. Obohacuje i samotné rodiče. Rodičovství bývá v různých výzkumech hodnotové orientace dospělé populace udáváno jedna z nejvýznamnějších z životních hodnot. Tím otřesnější jsou případy, kdy ten, kdo má o dítě pečovat a chránit ho, dítěti ubližuje. Násilí proti malému bezbrannému tvorovi je nejhorším a neomluvitelným projevem zbabělosti a špatnosti. Pachatelé takového jednání bývají předmětem pohrdání a ústrků dokonce i mezi ostatními delikventy ve vězeňském prostředí. Lze očekávat, že ten kdo nemá zábrany týrat slabou a bezbrannou bytost, nebude mít zábrany spáchat cokoliv. Takového nezastaví svědomí, jedině strach z tvrdého postihu. Skutečně, v anamnézách těch nejhorších lze často zjistit násilí vůči malým bezbranným tvorům, ať již jde o trápení zvířat, nebo dokonce malých dětí.

Právě dětství by mělo být nejkrásnějším a nejradostnějším obdobím života každého jedince. Mělo by být naplněno rodičovskou láskou a péčí. Jsou však děti nemilované, sociálně i emocionálně deprimované, děti jevící známky fyzického násilí a děti sexuálně zneužívané ... Případ s tragickým koncem, který se odehrál před osmi lety v Ústí nad Orlicí, odráží nejen lidskou povrchnost a lhostejnost, ale především krutost, vystupňovanou až do násilnosti.

Začátkem června oznámil na policejní ředitelství jeden z lékařů místní nemocnice, že na anesteziologicko - resuscitačním oddělení hospitalizují ani ne dvouletého chlapce, který je ve vážném zdravotním stavu. Dle lékařů byl malý Daniel v hlubokém bezvědomí, měl krevní podlitiny na temeni hlavy a očních víčkách a v plicích a v žaludku množství krve. Uvedená poranění měla nastat po pádu z postele před dvěma dny a po pádu ze židle v den hospitalizace. Vzhledem k tomu, že mechanismus úrazu neodpovídal stavu malého pacienta, rozhodli se lékaři oznámit celou věc na policii. Na základě zjištěných prvotních informací bylo okamžitě zahájeno trestní stíhání pro podezření z trestného činu ublížení na zdraví. Provedeným šetřením v místě bydliště chlapce bylo zjištěno, že byl po rozvodu rodičů, stejně jako jeho starší sestra, svěřen do výchovy matky. Po odstěhování otce ze společné domácnosti, jeho roli zastoupil matčin nový přítel - rozvedený dvaadvacetiletý Jan. Za účelem objektivního posouzení celé věci bylo nutné důkladně vyslechnout všechny osoby, které by mohly objasnit příčinu úrazu dítěte. Protože matka a její druh byli v posledních dnech s malým Danielem téměř

nepřetržitě, předvedli je policisté na policejní služebnu. Konečný obsah jejich výpovědí otrásl i těmi nejotrlejšími kriminalisty.

Násilí páchané na dětech patří ve vyšetřování k těm nejotrlejšími případům vůbec. Jen těžko si lze představit, jak zkušený kriminalisté tváří v tvář podezřelému násilníkovi pozorně naslouchají a bez emocí a co nejobektivněji sestavují taktiku vedeného výslechu. Jeho finální výpověď je poté pečlivě zadokumentována a stává se tak cenným materiálem pro potřeby soudu. Výslech podezřelého Jana trval několik hodin. V té době byl již malý Daniel po smrti. Po převozu do fakultní nemocnice v Hradci Králové ještě téhož dne přes veškerou lékařskou péči krátce před půlnocí zemřel. V tu chvíli již značně rozlítostněný Jan, který byl následně obviněn z těžkého ublížení na zdraví a týrání svěřené osoby, všechny přítomné osudem malého chlapce doslova šokoval.

Ke své přítelkyni se přistěhoval teprve před několika měsíci. Zdánlivě bezproblémové soužití s jejími dětmi, však postupem času překročilo únosnou mez. Stále se zvyšující agresivita a neovladatelné chování ze strany matčina druha vůči malému Danielovi přerostlo postupně v časté fyzické útoky. Mladý muž byl k běžným dětským projevům chlapce nedůtklivý a začal vůči němu uplatňovat zcela nepřiměřeně tvrdé "výchovné" metody. Převažovalo bytí rukama i různými předměty do těla i do hlavy, kopání, sprchování studenou vodou do zátylku, klečení v koutě se zatíženými rukama a dokonce i pálení chlapcovy pokožky cigaretou. Lze si zajisté jen těžko představit, co malý Daniel ve své dětské duši prožíval a s jakou hrůzou přítomnost druha své matky asi snášel. Opakované útoky vůči bezbrannému a deprimovanému chlapci vyvrcholily jednoho dne v časných ranních hodinách po příchodu mladého páru domů z restaurace poté, co byl probuzen hlasitou hudbou z gramofonu. Jan, který byl přítomností rozespaleho dítěte doslova rozezlen, se začal bavit tím, jak batole se zkřiveným obličejem usrkává ze skleničky tvrdý alkohol. Když přestal Daneček koordinovat své pohyby, nalil mu do úst ocet. Prsty se pak snažil u dítěte vyvolat zvracení. Uplakaného jej poté položil ke spící podnapilé matce a sám pokračovat k konzumování alkoholu. Když se nad ránem chystal ulehnout, zjistil, že je dítě znečištěno stolicí. Vztekle jej několikrát udeřil pěstí do hlavy a nalezeným provazem uvázal za nohu ke klíce dveří ložnice hlavou dolů. Poté mu obličej potřísnil výkaly. Bezvládné tělíčko po nezjištěné době odřizl až na naléhání matky a to tak, že upadlo hlavou na podlahu. Při výslechu na policii později matka uvedla, že si pro vlastní podnapilost bližší podrobnosti z oné noci nepamatuje. Chlapce našla druhý den po poledni spícího v postýlce, když se sama probudila. Byl pozvracený, na čele měl podlitiny a oteklá ústa. Z obavy před sousedy a partnerem zůstala s dítětem raději celý den doma.

K dalšímu surovému útoku došlo hned následující den, po návratu Jana z práce. Malý Daniel začal v jeho přítomnosti nabírat k pláči a tiše vzlykat. Muž, alergický na tyto projevy, dítě stojící na židli proto silně udeřil pěstí do hlavy a srazil jej z výšky na podlahu. Bezvládné tělíčko se pak snažil s partnerkou ještě chvíli křísit vodou a pleskáním po tvářích, avšak bezvýsledně. Do nemocnice jej přivezli již v kritickém stavu.

Pachatel byl podroben psychologicko - psychiatrickému vyšetření, které potvrdilo, že v době páchaní činu, ač byl v silném rozrušení, mohl nebezpečnost svého jednání rozpoznat. V závěru znaleckého posudku bylo jednání obviněného z hlediska soudně lékařského hodnoceno jako působící mimořádně vystupňované fyzické a duševní útrapy s opakovaným prodlužování bolestí spočívající v mučivých útrapách. Po zhodnocení všech důkazů a s ohledem na jeho předchozí trestnou činnost páchanou v minulosti jej soud odsoudil k jedenácti letům trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.